

Laboratorijskih podatkov o prekuženosti z virusom rdečk pri nas še nimamo. Upamo pa, da bomo lahko kmalu uporabljali serološke metode, s katerimi bomo ugotavljali odstotek za okužbo sprejemljivih in dokazovali viruse pri klinično neznakičnih primerih bolezni. Podatki o prekuženosti po starostnih skupinah bodo pokazali, kakšna je pri nas nevarnost, da se inficirajo nosečnice, s tem v zvezi pa tudi potreba po ukrepih za preprečevanje kongenitalnih rdečk.

Marinka Senekovič
predm. učiteljica za gospodinjstvo
Srednje medicinske šole v Mariboru.

Praznovanje v bolnišnicah

Že marsikdo izmed nas je bil nekaj tednov v bolnišnici, nemara celo med prazniki. Kako nam je bilo, sami dobro vemo. Nekaj smo pogrešali. Težko bi povedali, kaj. Morda praznično razpoloženje? Mislim, da smo kar zadeli. Ali v bolnišnici kaj mislimo na praznično razpoloženje, ali kaj poskrbimo zanj? Odrasli si pač lahko dopovedo, da kaj posebnega ne morejo pričakovati. Kaj pa otroci? Če se zdravijo v bolnišnici, so tako rekoč iztrgani iz družinskega okolja, iz kroga domačih, kjer so dneve pred prazniki vedno preživeli v nekem pričakovanju. Ali je zdaj tu sploh kdo, ki bi jim ob praznikih pripravil prijetno presenečenje?

Učenke medicinske srednje šole — otroške smeri — v Mariboru so se odločile, da bodo ob posameznih praznikih obiskale otroke v bolnišnici. Sklenile so, da jim pripravijo presenečenje. Domenile smo se, da jih obiščemo ob novem letu. Učenke so doma z veseljem pripravljale skromna darilca. Darilca smo ocenile. Kar bi jih bilo lahko zdravju škodljivih, smo izločile. Pri pouku gospodinjstva smo darilca zavijale in okrasile. Pri pouku ročnih spretnosti pa so učenke izdelale okraske za stene in mizice. Z vsem tem smo odšle k otrokom v bolnišnico. Otroci so nas že pričakovali. Delo smo si razdelile tako, da je vsaka skupina krasila en prostor. Vse smo delale po načrtu in skrbele za estetski videz. Po delu smo posamezne sobe tudi ocenjevale. Vsaka učenka si je izbrala darovanca in mu poklonila svoje darilce. Postali smo si prijatelji. Otroci so sprevideali, da je vse to pripravljeno zanje in da mislimo nanje. Nekajkrat smo jim pripravili za novoletne praznike tudi program. Po delu so učenke rekle, da bi rade zopet k otrokom.

Pa smo se res vrnile. Bilo je ob pustu. Tudi pust je otroški praznik. Pred nekaj leti smo otrokom na dermatološkem oddelku pripravile presenečenje za pusta. Pripravile smo jim razne maske. Včasih pa v bolnišnici ni dovolj otrok, ki bi lahko hodili. Zato smo z učenkami kar v šoli pripravili pustovanje za otroke šolskih uslužbencev, da učenkam pokažemo, kako lahko kot bodoče zdravstvene delavke organizirajo pustovanje v bolnišnici ali v zdravilišču. Matere so same oblekle otroke. Me smo pripravile samo prostor in poskrbele za pogostitev. Pri ročnih spretnostih so učenke pripravile prav lepe okraske, ki smo jih razo-

besili po hodniku in sobi, kjer smo jih pogostile. Okrasile smo jim tudi mize. Po zeleni plošči smo napeljale pisane trakove, v nastale kvadrate pa smo nastavile petelinčke, prašičke in miniaturne maske. Otroke smo pogostile z obloženimi kruhki, krofi in čajem.

Mislile smo tudi na lutkovno igrico. Ko so se otroci zbrali, smo v sprevedu obiskali posamezne razrede, seveda ob spremljavi harmonike. Bile smo srečne in zadovoljne, da smo zopet nekomu pripravile vsaj malo veselja in zabave.

Naslednji motiv za praznovanje je bil prvi pomladanski dan. Morda se bo komu zdelo čudno, kako naj praznujemo ta praznik. Pa smo ga le! Že nekaj dni pred 21. marcem smo nabirale pomladansko cvetje. Pri gospodinjskem pouku smo ga vezale v šopke in v vsakega vtaknile napis z verzom o pomladi. S takimi šopki smo odšle na otroški oddelek. Nekateri otroci so bili pri pouku. Tem smo name-nile tudi te šopke. Povedale smo jim, da jim prinašamo pomlad in da naj v tem znamenju sprejmejo zvončke, vijolice in trobentice. Učenke so jim izročile šopke, nakar smo skupaj zapeli pesem o pomladi.

Seveda pa s tem še nismo izčrpali vseh možnosti za razvedrilo malih bolnikov. Zdaj so na voljo tudi že gramofonske plošče s pravljicami, ki jih pripovedujejo priznani gledališki igralci. Ali ne bi tudi teh plošč vključili v program sobotnih popoldnevov, da ne omenimo vsakdanje radijske otroške oddaje: »Za lahko noč, otroci«. Prav tako ne smemo prezreti državnih praznikov, saj bi večje otroke tedaj lahko pripravili do samostojnih nastopov, seveda vse v skladu z zdravstvenim režimom posameznika in celote. Skoraj vedno je nekaj otrok, ki bi z deklamacijami, s čitanjem odlomkov iz leposlovnih del ali s petjem sami izpolnili krajši program. Potrebno jih je le organizirati. Ali ni vse to področje duševno higien-skega režima, ki naj ga ima na skrbi medicinska sestra bolnišnice, oddelka in sobe?

Medicinska znanost iz dneva v dan vedno bolj ume lajšati bolečine. Njej pa lahko uspešno pomaga tudi prijetno ozračje, ki ga pripravimo bolnim otrokom ob posameznih praznikih.

V tem sestavku smo opozorili na potrebo večje pozornosti do bolnih otrok. Res, v prvi vrsti naj vselej in povsod velja naša skrb najmanjšim, naše pomoči najbolj potrebnim. Vendar ne smemo več odlašati tudi pri drugih kategorijah zlasti kroničnih bolnikov in poskrbeti, da bi sivino bolniškega dne vsaj ob posebnih priložnostih preblisnil malo veselejši ton.

Mislimo na to in srečni bomo mi in naši varovanci.

»Vpliv lepih predmetov, njihove različnosti in še poesbej razkošja barv na bolezen se komajda kdaj upošteva.

... ne morem pozabiti vejice cvetočega grma, ki so mi ga prinesli, ko sem bila sama bolna; kar hitreje sem okrevala!«

Iz knjige »Beležke o negi«
Florence Nightingale l. 1859